

ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΟΓΚΕΜΠΕΛΙΣΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΣΟΒΟ

Όλες οι ληστρικές εκστρατείες στην ιστορία, όλοι οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, εξαπολύθηκαν στο όνομα των "ανθρωπίνων δικαιωμάτων"

Ευνόητο. Χωρίς ηθική κάλυψη οι φρικαλεότητες του πολέμου ξεσηκώνουν κοινωνικές αντιδράσεις. Οι ΗΠΑ πήραν ένα σκληρό μάθημα στο Βιετνάμ όταν οι αντιδράσεις του αμερικανικού λαού και της παγκόσμιας κοινής γνώμης υποχρέωσαν τα γεράκια του Πενταγώνου να εγκαταλείψουν την Ινδοκίνα, νικημένα.

Η δαιμονοποίηση της Σερβίας και του Μιλόσεβιτς έχει κρίσιμη σημασία για τη διοίκηση του Κλίντον και το ΝΑΤΟ. Όπως ο Σαντάμ Χουσεϊν προηγούμενα, ο Μιλόσεβιτς τώρα είναι "δικτάτορας" και "σφαγέας". "Γενοκτόνος" των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου. Χωρίς αυτό το σκηνικό που στηρίζεται στα ψεύδη και την παραπληροφόρηση των Media δεν θα ήταν δυνατό να κερδιθεί κάποια υποστήριξη ή έστω η ανοχή των λαών στους βομβαρδισμούς της Σερβίας και σε πιθανές χειρσαίες επιχειρήσεις, αύριο.

"Προοδευτικοί" συνήγοροι

Παρά το μονοπώλιό τους στα μέσα μαζικής επικοινωνίας, οι νατοϊκοί δεν θα μπορούσαν να διεξάγουν με αξιοπιστία την προπαγάνδα τους χωρίς τη συνδρομή ανθρώπων που φέρουν, χάρη στην παλαιότερη ιστορία τους, το φωτιστικό φανο του "προοδευτικού" ή "αριστερού" διανοούμενου. Το αντισερβικό μένος ενός Κομπεντί ή μιας Βανέσσας Ρεντγκρέβ στηρίζουν καλύτερα το βρώμικο πόλεμο του ΝΑΤΟ, από ότι οι δικαιολογίες του Κλίντον και του Σολάνα.

Μετά τους Ιρακινούς, οι Σέρβοι, έγιναν οι Εβραίοι στην εποχή του τεχνολογικού φασισμού. Ίσως να μην είναι από σύμπτωση που ο Πρώτος ιμπεριαλιστικός πόλεμος άρχισε με το σύνθημα "θάνατος στα σέρβικα σκυλιά". Επισφράγισε και το τέλος της αυστρουγγρικής και γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας που λίγο αργότερα η συνδιάσκεψη του Τσίμμερβαλντ κατήγγειλε τους ηγέτες της σαν σοσιαλπροδότες και σοσιαλιμπεριαλιστές. Ένα χρόνο αργότερα, το 1916, μια νέα διάσκεψη στο Κιένταλ βάζει σταυρό στη σοσιαλδημοκρατία και θεμελιώνει την Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνή.

Οι αναλογίες των δύο εποχών είναι χαρακτηριστικές, με τη διαφορά ότι η σοσιαλδημοκρατία πρόδωσε τότε την εργατική τάξη προς χάρη των ημετέρων πλουτοκρατών. Τώρα προδίδει τα έθνη της Βαλκανικής και της Ευρώπης για να υπηρετήσει τα συμφέροντα των πολυεθνικών και τα σχέδια της αμερικανικής υπερδύναμης για παγκόσμια ηγεμονία.

Ψέματα αντί κριτικής

Καμιά κυβέρνηση στον κόσμο δεν είναι άγια. Αν και η τύχη της πρέπει να αποφασίζεται μόνο από το λαό της, οι κρίσεις και οι επικρίσεις είναι αναμφισβήτητο δικαίωμα του καθενός. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση της κυβέρνησης του Βελιγραδίου όπως και για τον Μιλόσεβιτς προσωπικά. Άλλο όμως η κριτική από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων και των εργαζομένων και άλλο το αναμείγμα των νεογκεμπελικών ψευδολογιών. Αυτό είναι έγκλημα και προδοσία. Όχι μόνο σε βάρος του σέρβικου λαού. Αν οι εγκληματίες του ΝΑΤΟ καταφέρουν να λυγίσουν την αντίστασή των Σέρβων, η βαρβαρότητα ενός νέου μεσαίωνα θα πέσει σαν ταφόπετρα πάνω σε ολόκληρα τα Βαλκάνια και την Ευρώπη. Οι "προοδευτικοί" συνήγοροι του Κλίντον θα έχουν κάνει μια μοναδική προσφορά σε αυτό.

Η μόνη σχέση που έχουν με την πραγματικότητα οι κατηγορίες του ΝΑΤΟ, είναι ότι την αναποδογυρίζουν. Αν κάποια εθνότητα έχει γίνει θύμα διωγμών και εθνοκάθαρσης στο Κοσσυφοπέδιο, αυτή είναι οι Σέρβοι. Κανείς δεν μπορεί να καταλογίσει ευθύνες στον αλβανικό πληθυσμό του Κοσόβου που έχει συμβιώσει ειρηνικά με τους Σέρβους για αιώνες. Δεν μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο για τη συμμορία του UCK που έδρασε στην περιοχή μετά τον θάνατο του Τίτο και πίσω από την οποία βρίσκονται οι μυστικές υπηρεσίες του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και η Μοσάντ. Ούτε για την αλβανική φασιστική μιλίτσια που έδρασε στην περιοχή από τις γραμμές των Ες Ες, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ιστορικά γεγονότα

Δεν είναι βέβαια η άγνοια των γεγονότων που έχει κάνει κάποιους "προοδευτικούς" να γίνουν συνήγοροι του ΝΑΤΟ. Η υπενθύμισή τους όμως, κάθε άλλο παρά βλάπτει.

Όλες οι ιστορικές αναφορές, από την εποχή της Τουρκοκρατίας, παρουσιάζουν το Κοσσυφοπέδιο ως το λίκνο του σερβικού έθνους. Οι αλβανόφωνοι ήταν μια μικρή μειοψηφία λίγο πριν το ξέσπασμα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Αν δεχτούμε κάποιους ισχυρισμούς ότι σήμερα αντιπροσωπεύουν το 90% του πληθυσμού, ενώ αντιστοίχως οι Σέρβοι έχουν μειωθεί, η διαφοροποίηση των εθνοτικών συσχετισμών αποδείχνει από μόνη της ότι το αλβανικό στοιχείο της περιοχής, δεν ήταν ποτέ αντικείμενο διωγμών. Ερωτήματα ανακύπτουν μόνο για τη δραματική συρρίκνωση της σερβικής κοινότητας, που όμως κανείς δεν είχε το φιλότιμο να απαντήσει. Η υψηλή γεννητικότητα του αλβανικού

στοιχείου, αν και εξαρτάται άμεσα από τις κοινωνικές προϋποθέσεις, μπορεί να δεχτούμε ότι εξηγεί την αριθμητική αύξηση των Αλβανών, όχι όμως και την αντίστοιχη μείωση των Σέρβων.

Στην πραγματικότητα οι πρώτες σοβαρές μεταβολές στους εθνοτικούς συσχετισμούς συντελέστηκαν στα χρόνια της φασιστικής Κατοχής. Οι δυνάμεις του Άξονα, ανίσχυρες να αντιμετωπίσουν τον παρτιζάνικο στρατό, επανδρώμενο στην συντριπτική πλειοψηφία από Σέρβους, στηρίχτηκαν στους Κροάτες Ουστάσι στον Βορρά και την αλβανική μιλίτσια στο Νότο. Στη Γιουγκοσλαβία ο πόλεμος κατά των παρτιζάνων και κατά του κομμουνισμού, πήρε την μορφή της γενοκτονίας των Σέρβων. Οι Ουστάσι εξόντωσαν 1.280.000 Σέρβους, τους περισσότερους στο τρίτο μεγαλύτερο στην Ευρώπη στρατόπεδο θανάτου, το Γιασένοβατς.

Στο Νότο οι Ιταλοί, για να επεκτείνουν τον έλεγχό τους στην περιοχή ώθησαν τους υπηκόους τους, κατοίκους στο Βορρά του αλβανικού προτεκτοράτου, να εποικίσουν μαζικά το Κοσσυφοπέδιο.

Η εισαγωγή 70.000 Αλβανών που αγνοούσαν τη σερβική γλώσσα, ανάγκασε ανάλογο αριθμό Σέρβων να εγκαταλείψουν την περιοχή. Ο Αμερικανός δημοσιογράφος Άρνολντ Σέρμαν, χωρίς να είναι κομμουνιστής, ούτε φίλος του Μίλοσεβιτς, αλλά ανταποκριτής στην Ελλάδα κορυφαίων αμερικανικών εντύπων, έχει γράψει σχετικά με το θέμα:

“Στο διάστημα 1941-43, το Κοσσυφοπέδιο ήταν ένα ιταλικό κράτος-ανδρείκελο. Όταν η Ιταλία συνθηκολόγησε με τους συμμάχους, πάντως, στα 1943 εισέβαλε η Γερμανία. Οι καταστολές σύντομα αυξήθηκαν και το 1944, η μεραρχία Σκάντεμπεγκ των Ες Ες επανδρωμένη με εθελοντές, κατάσφαξε χιλιάδες Σέρβων και υποχρέωσε πολλούς από τους επιζήσαντες να καταφύγουν στα Βόρεια”. (Άρνολντ Σέρμαν, από το βιβλίο του “Κακοπιστία στα Βαλκάνια”).

Η κληρονομιά του Τίτο

Μετά τον πόλεμο, το σέρβικο στοιχείο της περιοχής αντιμετώπιζε νέα προβλήματα, αυτή τη φορά από την πολιτική του Τίτο. Ο τελευταίος, καταλαμβάνοντας την εξουσία, επιχείρησε αρχικά να προσεταιριστεί τον Εμβέρ Χότζα με σκοπό να κάνει την Αλβανία έκτη δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας. Μια από τις πρώτες νομοθετικές πράξεις της κυβέρνησής του, στις 6 Μάη 1945, ήταν να απαγορεύσει σε 300.000 Σέρβους, που διώχθηκαν από τις φασιστικές αρχές, να επιστρέψουν στις εστίες τους στο Κόσοβο. Όπως γράφει ο Σέρμαν στο βιβλίο του, ένας άλλος νόμος του Τίτο, ακύρωνε όλες τις αγοραπωλησίες γης που έγιναν στο Κοσσυφοπέδιο κατά τη διάρκεια της Βασιλείας, ενώ νομιμοποιούσε όσες έγιναν στη φασιστική Κατοχή.

Ο Μπράνκο Κιτάνοβιτς, γραμματέας του Νέου Κομμουνιστικού Κόμματος Γιουγκοσλαβίας, σε συνέντευξη που παραχώρησε στις 10 Απρίλη, στον “ΡΙζοσπάστη” λέει για το ίδιο θέμα:

“Η ζημιά ξεκινάει επί Τίτο. Όταν έληξε ο πόλεμος, με την επικράτηση των παρτιζάνων, αυτός απαγόρευσε στους Σέρβους να γυρίσουν στις εστίες τους στο Κόσοβο.

Αυτό γιατί ήθελε να το δωρίσει στην Αλβανία, με την προϋπόθεση αυτή να γίνει η έβδομη Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας.

Αυτό τελικώς δεν έγινε, έπειτα από διαφωνία του Χότζα και του Στάλιν.

Όταν αργότερα, το 1974, έγινε Αυτόνομη Δημοκρατία, υπήρξε το δεύτερο λάθος.

Όχι γιατί πήραν την αυτονομία τους, αλλά γιατί ουσιαστικά δημιουργήθηκε ένα νέο κράτος μέσα σε ένα άλλο, τη Σερβία.

Τότε οι Αλβανοί είχαν το δικό τους Σύνταγμα, Κυβέρνηση, Βουλή κ.λπ.

Όμως, προσέξτε. Στη Βουλή τους το 100% των βουλευτών ήταν Αλβανοί. Δεν υπήρξε, δηλαδή, αναλογική εκπροσώπηση όλων των εθνοτήτων. Στη δε Σερβική Βουλή και γενικότερα στην πολιτική ζωή της Σερβίας, απαραίτητα το 20% ήταν Αλβανοί και αυτό είναι μεγάλη αναντιστοιχεία.

Εκτός αυτού, αν δεν υπήρχε συγκατάθεση των αυτόνομων Δημοκρατιών του Κοσόβου και Βοϊβοδίννας, η Σερβία δεν μπορούσε να αποφασίζει για τίποτε. Αυτό σε αντίθεση με τις άλλες Δημοκρατίες της Γιουγκοσλαβίας”.

Λεπτές ισορροπίες

Αλλά πίσω από την πολιτική του Τίτο δεν ήταν μόνο η προσπάθειά του να προσεταιριστεί τον Χότζα. Μετά την νίκη του παρτιζάνικου κινήματος, η εξουσία του αποσπάστηκε σιγά-σιγά από τις λαϊκές μάζες. Αντί να στηρίξει την ομοσπονδιακή δομή της χώρας στην ενότητα των συμφερόντων της εργατικής τάξης, ανεξάρτητα από εθνικές και θρησκευτικές διακρίσεις, συνέβαλλε συνειδητά στη δημιουργία γραφειοκρατικών ελίτ, στις ηγεσίες ενός μωσαϊκού από ομόσπονδες δημοκρατίες και αυτόνομες περιοχές. Η μεταπολεμική διοικητική δομή της χώρας, ελάχιστη σχέση είχε με την γεωγραφική κατανομή των εθνοτήτων.

Η Βοσνία ανακηρύχθηκε ομόσπονδο κράτος σε θρησκευτική (μουσουλμανική) και όχι εθνοτική βάση. Αυτό μολονότι οι Μουσουλμάνοι ήταν Σέρβοι, ουσιαστικά άθεοι και δεν αντιπροσώπευαν παρά το 1/3 του συνολικού πληθυσ-

σμού. Για να διατηρηθούν οι ευαίσθητες εθνικές ισορροπίες των κορυφών, ο Τίτο επεδίωξε τον περιορισμό του ειδικού βάρους της μεγαλύτερης εθνότητας, που ήταν οι Σέρβοι. Μια συμπαγής μαζα 1.000.000 Σέρβων στην Κράινα και την Σλαβονία εντάχτηκε διοικητικά στην Κροατία

Δεν ήταν το 1974, όπως λέει ο Κιτάνοβιτς, στη συνέντευξη που αναφέραμε προηγουμένα, αλλά το 1946 που κατοχυρώθηκε συνταγματικά η αυτονομία του Κοσσυφοπέδιου, της Βοϊβοδίνας και του Μαυροβουνίου. Το 1974 ένα νέο σύνταγμα επέκτεινε την αυτονομία μετατρέποντας τη σέρβικη ομοσπονδία σε συνομοσπονδία.

Η ύπαρξη μιας μειονότητας 18% Ούγγρων στάθηκε ικανή για την ανακήρυξη της Βοϊβοδίνας σε ομόσπονδη περιοχή. Το ορεινό Μαυροβούνιο, που κατά την Τουρκοκρατία υπήρξε κάτι ανάλογο της ορεινής Μάνης ή των Σφακιών στην Ελλάδα, θεωρήθηκε επίσης αυτόνομη περιοχή λόγω της ξεχωριστής του ιστορίας, παρά το γεγονός ότι οι κάτοικοί του ήταν αποκλειστικά Σέρβοι.

Στο Κόσοβο τα σύνορα κρατήθηκαν ανοιχτά μέχρι το 1948, με αποτέλεσμα άλλοι 115.000 Αλβανοί να ριζοβολήσουν στη Σερβία, όπου δεν τους περίμενε η πείνα αλλά χρηματικά βοηθήματα, κοινωνική πρόνοια, επιδόματα για τα παιδιά κ.ά. Κάθε Σέρβος πολίτης επιβαρύνονταν ως πρόσφατα, με ειδικό φόρο για την ανάπτυξη του Κοσσυφοπεδίου. Όλες αυτές οι ρυθμίσεις δεν σήμαιναν σχεδόν τίποτε, όσο ζούσε ο Τίτο και η Σοβιετική Ένωση ήταν μια κραταιά παγκόσμια δύναμη. Ο Τίτο όμως πέθανε το 1980 και την ίδια περίοδο το σοβιετικό στρατόπεδο μπήκε σε μια διαδικασία αποσύνθεσης.

Οι Σέρβοι του Κόσοβο, τα πραγματικά θύματα εθνοκάθαρσης

Τα φερέφωνα του ΝΑΤΟ επιμένουν ότι το πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου ανέκυψε όταν ο Μιλόσεβιτς ακύρωσε στην εκπινοή της δεκαετίας του '80 την αυτονομία των Αλβανών που κατοχύρωνε το Σύνταγμα του 1974. Αυτό είναι ένα χονδρό ψέμα. Οι αρχές της Γιουγκοσλαβίας αντιμετώπισαν ένα κλιμακούμενο ανταρτοπόλεμο που εκδηλώθηκε σχεδόν αμέσως, μετά τον θάνατο του Τίτο. Ο Μιλόσεβιτς ουδεμία σχέση είχε με τις εθνικιστικές ταραχές αφού αναδείχθηκε στην κυβέρνηση της Σερβίας δέκα χρόνια αργότερα.

Θύματα των ταραχών δεν ήταν οι Αλβανοί αλλά οι Σέρβοι πολίτες. Πίσω από εκατοντάδες τρομοκρατικές επιθέσεις και δολοφονίες βρισκόταν μία σκοτεινή συμμορία, άγνωστη και μυστηριώδης για το ευρύ κοινό. Στόχος των ένοπλων επιθέσεων της δεν ήταν ο γιουγκοσλαβικός στρατός, αλλά απλοί Σέρβοι **και αλβανοί**, πολίτες και οι άνδρες της ομοσπονδιακής πολιτοφυλακής. Σύμφωνα με ορισμένες αναφορές αναλυτών που εμφανίζονται στο Internet, η συμμορία αυτή συγκροτήθηκε κάτω από τα αρχικά UCK στη διάρκεια των μεγάλων διαδηλώσεων του 1981. Για πρώτη φορά εμφανίστηκε δημόσια το 1983, αναλαμβάνοντας την ευθύνη για την δολοφονία δύο Σέρβων πολιτοφυλάκων. Στη διάρκεια του πολέμου της Βοσνίας 5.000 μισθοφόροι αλβανόφωνοι του Κόσοβο συμμετείχαν στις επιχειρήσεις των Βοσνιόμουσουλμάνων ενάντια στους Βοσνιοσέρβους. Την ίδια εποχή ο UCK έκανε την εμφάνισή του στην νεογέννητη Δημοκρατία των Σκοπίων. Κατά το 1997 η "Νιου Γιork Τάιμς" δημοσίευσε έρευνες με στοιχεία της Ιντερπόλ και των ελβετικών αρχών που εμφάνιζαν τον UCK διασυνδεδεμένο με το εμπόριο ναρκωτικών και όπλων.

Ο Άρνολντ Σέρμαν περιλαμβάνει στο βιβλίο του εκτεταμένες αναφορές για αυτή την ταραγμένη δεκαετία. Μεταξύ άλλων γράφει:

"Προφανώς στο μεγαλεπήβολο σχέδιο του Τίτο για την περιοχή, δεν είχε ληφθεί υπόψη η λιγοστή βιομηχανική ζωή και η παντελής έλλειψη πηγών ορυκτού πλούτου και τουριστικής κίνησης σε μια περιοχή, όπου πηγάδια δηλητηριάζονταν, κοπάδια ζώων τυφλώνονταν και σοδειές ολόκληρες καίγονταν με στόχο να αναγκαστούν σε φυγή όσοι μη μουσουλμάνοι είχαν απομείνει". ("Κακοπιστία στα Βαλκάνια").

Η περιγραφή αυτή διασταυρώνεται με τις ιστορήσεις πολλών άλλων δημοσιογράφων και συγγραφέων. Ξεκάθαρος, για το ίδιο θέμα, είναι ο Λεωνίδας Χατζηπροδρομίδης, πτυχιούχος κοινωνιολογίας του πανεπιστημίου του Βελιγραδίου, δημοσιογράφος της "Ελευθεροτυπίας" και συγγραφέας του βιβλίου "Γιουγκοσλαβία, η έκρηξη του εθνικισμού". Έχει νόημα να επισημάνουμε εδώ, ότι ο Χατζηπροδρομίδης αποδίδει την ευθύνη για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας αποκλειστικά και μόνο στους Γιουγκοσλάβους κομμουνιστές μεταξύ των οποίων και ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς. Γράφει λοιπόν:

"Από το 1981 και σταδιακά όλο και περισσότερο, αρχίζουν και αποκαλύπτονται στα γιουγκοσλαβικά μέσα ενημέρωσης οι διώξεις που υφίστανται οι Σέρβοι και οι Μαυροβούνιοι στο Κοσσυφοπέδιο.

Η περιοχή αυτή με 10.887 τετραγωνικά χιλιόμετρα αποδειχεται σαν πεδίο **ανταρτοπόλεμου** (υπογράμμιση δική μας), στην οποία έχει καταλυθεί κάθε έννοια κράτους δικαίου, δικαιοσύνης και εξουσίας.

Οι βιασμοί, οι λιθοβολισμοί, το κάψιμο χωραfiών, το κόψιμο δέντρων, το σκότωμα ζώων, οι επιθέσεις σε καλόγριες, η βεβήλωση σέρβικων νεκροταφείων, οι καθημερινοί ξυλοδαρμοί και οι απειλές γεμίζουν τις στήλες των εφημερίδων, ιδιαίτερα στο Βελιγράδι, τις εκπομπές του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης.

Οι Σέρβοι κάτοικοι του Κοσσυφοπεδίου κατηγορούν την τοπική αστυνομία και δικαιοσύνη ότι δεν παίρνει μέτρα κατά των δράστών και σε τυχόν δίκες καταδικάζει σε ελάχιστες ποινές".

Απ' όλα τα παραπάνω φαίνεται καθαρά ότι οι Σέρβοι κάτοικοι του Κόσοβο, υπήρξαν θύματα επιδρομών εθνοκάθαρσης. Το ίδιο όπως στην Κράινα, τη Δυτική Σλαβονία και τη Βοσνία. Πλάι σ' αυτούς, οι Αλβανοί υπερασπιστές της Γιουγκοσλαβικής ομοσπονδίας βρέθηκαν στο στόχαστρο του μισθοφορικού UCK. Σήμερα, οι Σέρβοι, είναι τα θύματα των γενοκτόνων βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ. Όχι για άλλους λόγους, αλλά επειδή έτυχε να βρίσκονται στο δρόμο της επελαύνουσας νέας τάξης.

Σύγκριση που διδάσκει

Οι Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου επωφελούνταν, μετά τον πόλεμο, μιας ευρύτατης αυτονομίας. Είχαν τις δικές τους εκκλησίες, τα δικά τους σχολεία, πανεπιστήμιο, δικαστήρια, αστυνομία, Βουλή και κυβέρνηση. Η ελληνική μειονότητα της Νότιας Αλβανίας (ή της Βορείου Ηπείρου αν προτιμάτε), δεν θα μπορούσε ούτε να ονειρευτεί τέτοια δικαιώματα κάτω από το καθεστώς του Χότζα. Ακόμα και η ανάρτηση κεραίας που θα επέτρεπε την λήψη ελληνικού τηλεοπτικού καναλιού, ετιμωρείτο με πενταετή φυλάκιση. Μετά την κατάρρευση του καθεστώτος, το ελληνικό στοιχείο διεκδίκησε τα δημοκρατικά δικαιώματα της μειονότητας. Οι ελληνικές κυβερνήσεις, εάν ήθελαν και τους επέτρεπαν οι Αμερικάνοι επικυρίαρχοι, θα μπορούσαν άνετα να πυροδοτήσουν αποσχιστικό κίνημα. Υπήρχαν όλες οι αντικειμενικές προϋποθέσεις. Όμως κάποιες θερμοκέφαλες κινήσεις εγκαίρως αποθαρρύνθηκαν.

Αντίθετα, το 1975, ο UCK έδωσε στη δημοσιότητα τη δική του διακήρυξη στην οποία διατυπώνονταν ανοιχτά οι αποσχιστικοί στόχοι. Μολονότι αυτή η πολιτική στηριζόταν σε μια μικρή μειοψηφία ακραίων εθνικιστικών στοιχείων, αναγνωρίστηκε από τις μεγάλες δυνάμεις ως ο έγκυρος εκπρόσωπος των αλβανοφώνων. (Φωτογράφηση του Χόλμπρουκ με ηγέτες του UCK, στο κρησφύγετο τους). Αντίθετα παραγκωνίστηκε ο ποιητής Ρουγκόβα, μετριοπαθής ηγέτης των αλβανοφώνων ο οποίος έχει υποστηριχθεί πρόσφατα, με την ψήφο του εκλογικού σώματος σε ποσοστό 90%!

Πόλεμος με την συμμορία των μισθοφόρων

Ο UCK δεν είναι απελευθερωτικός στρατός αλλά μια συμμορία μισθοφόρων του ΝΑΤΟ. Αυτό εξηγεί και το εκπληκτικό γεγονός ότι κάλεσε τους νατοϊκούς να βομβαρδίσουν τα κεφάλια των ομοεθνών τους, να κάνουν το Κοσσυφοπέδιο "διεθνές προτεκτοράτο" και να θέσουν υπό τον έλεγχό τους ολόκληρη τη Σερβία.

Ο Μιλόσεβιτς υποστηριζόμενος από τον σερβικό λαό ήρθε στην εξουσία ακριβώς με την υπόσχεση να πατάξει την μαφιόζικη αντικομμουνιστική ανταρσία πίσω από την οποία βρισκόταν ο ιμπεριαλισμός, αποφασισμένος να κάνει ερείπια ότι κατέκτησε η επανάσταση των λαών της Γιουγκοσλαβίας, κάτω από την ηγεσία του Γιόζιπ Μπροζ - Τίτο. Κάτω από την πίεση των γεγονότων, η κυβέρνηση του Βελιγραδίου αποφάσισε ανοιχτά ν' αντιμετωπίσει με πόλεμο τον πόλεμο του UCK. Ζήτησε από τους Σέρβους και τους Μαυροβούνιους Σέρβους να επιστρέψουν στις εστίες τους στο Κόσοβο εγγυόμενη την προστασία τους από ισχυρή παρουσία πολιτοφυλακής και ειδικών δυνάμεων του γιουγκοσλαβικού στρατού.

Ο Μιλόσεβιτς δεν είχε μόνο δικαίωμα αλλά πάνω απ' όλα υποχρέωση να υπερασπίσει την ακεραιότητα της νέας Γιουγκοσλαβίας. Είναι εντελώς οξύμωρες και υποκριτικές οι διαμαρτυρίες των "προοδευτικών" συνηγόρων του ΝΑΤΟ για την κατάργηση της Αυτονομίας. Πρόκειται για πόλεμο. Και στον πόλεμο είναι αδιανόητο, το ένα στρατόπεδο να εξασφαλίζει στο άλλο στρατόπεδο τα "δικαιώματα" και την "αυτονομία" του! Προϋπόθεση της αυτονομίας είναι το σταμάτημα των βομβαρδισμών, η αποχώρηση του ΝΑΤΟ, η αποκατάσταση της ειρήνης και το σταμάτημα κάθε ένοπλης αποσχιστικής-ατεπαναστατικής δράσης των UCKάδων που άρχισε το 1981.

Πρόσφυγες, η νέα αιχμή προπαγάνδας

Πρόσφατα η νέα αιχμή της προπαγάνδας του ΝΑΤΟ, μέσω των διεφθαρμένων Media, που βρίσκονται άλλωστε υπό τη συνεχή πίεση των νατοϊκών κυβερνήσεων, είναι οι στημένες "συνεντεύξεις" των Αλβανών προσφύγων. Σύμφωνα με αυτές, υπεύθυνοι για το κύμα των προσφύγων είναι οι Σέρβοι "σφαγείς" και όχι οι ανελέητοι νατοϊκοί βομβαρδισμοί που έχουν σκάψει ακόμα και τα μνήματα στο Κοσσυφοπέδιο. Οι συνήγοροι του ΝΑΤΟ παρουσιάζουν ως καταλυτικό επιχείρημα ότι οι Σέρβοι δεν ακολούθησαν (μαζικά) τους Αλβανούς συμπολίτες τους στην απελπισμένη τους έξοδο. Η "φιланθρωπία" τους δεν βρίσκει ικανοποίηση όσο ο σέρβικος πληθυσμός αρνείται να πέσει εθελοντικά στο στόμα του λύκου: Στα χέρια των UCKάδων και του ΝΑΤΟ, στα Σκόπια και την Αλβανία!

Όσο μεγάλος κι αν είναι ο οχετός του ψεύδους, όσες "δημοκρατικές" περγαμινές κι αν διαθέτουν οι ψευδολόγοι, όσα μέσα κι αν τείθονται στη διάθεσή τους, κανένας λογικός άνθρωπος στην Ελλάδα και στον κόσμο δεν πρόκειται να δεχτεί, ότι οι εγκληματίες του ΝΑΤΟ βομβαρδίζουν την Σερβία για ...ανθρωπιστικούς λόγους! Τα γεγονότα τρέχουν, οι ψευδολόγοι απομονώνονται από τον ελληνικό λαό. Μέρα με τη μέρα και ώρα με την ώρα, θα αποκαλύπτεται ότι δεν είναι παρά μισθοφόροι πράχτορες του ιμπεριαλισμού.

Όμιλος "ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ"

(Ομάδα συντρόφων Μιχάλη Ράπη - Πάμπλο)